

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9525100190
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2025:9525100190.1

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd, samosudkyňou Mgr. Pamelou Záleskou, v trestnej veci obvineného J. T. L., pre prečin podplácania spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 333 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona (účinného od 06. 08. 2024), na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. augusta 2025 v Pezinku, takto

rozhodol:

Podľa § 334 odsek 3 Trestného poriadku neschvaľuje dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátorom Krajskej prokuratúry v Nitre a obvineným J. T. L., narodeným XX. XX. XXXX, č. Kv 54/24/4400-43, uzatvorenú dňa 17. 06. 2025, vedenú na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 3T/1/2025 a vracia vec prokurátorovi do prípravného konania.

odôvodnenie:

Na Špecializovaný trestný súd (ďalej v texte len „súd“) bol dňa 26. 06. 2025 doručený návrh na schválenie dohody o vine a treste prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej v texte len „prokurátor“) sp. zn. Kv 54/24/4400-43 v trestnej veci obvineného J. T. L., a to pre prečin podplácania podľa § 333 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona (účinného od 06. 08. 2024), a to na tom skutkovom základe, že:

„v presne nezistených časoch a dňoch, v priebehu rokov 2015 až 2018, v priestoroch Daňového úradu N., so sídlom N., F. X., opakovane poskytol finančné úplatky riaditeľke odboru kontroly a analýz Daňového úradu N. Q. P. Š., vedúcim oddelení kontroly J. V. V. a J. P. M. a prostredníctvom nich kontrolórom daňového úradu J. V. E., J. J. S., J. J. Q., J. D. V. P. J. J. R. (ohľadne tohto skutku sú tieto osoby stíhané v samostatnom trestnom konaní, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené a o ich vine doteraz nebolo rozhodnuté) za to, aby z titulu svojich funkcií vykonali opatrenia smerujúce k bezproblémovému vyplateniu nadmerných odpočtov, ktoré boli neoprávnene uplatnené takto:

1/ dňa 26. 10. 2016 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu J. E. W. B. T. Y. za zdaňovacie obdobie 1. až 4. kvartál 2012, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 996.958,82 eura,

2/ dňa 07. 11. 2017 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu J. E. W. B. T. Y. za zdaňovacie obdobie marec až december 2013, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 858.743,07 eura,

3/ dňa 10. 02. 2017 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu J. E. B. T. Y. za zdaňovacie obdobie január až december 2013, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 959.237,24 eura,

4/ dňa 23. 03. 2017 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu J. E. B. T. Y. za zdaňovacie obdobie august až december 2012, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 947.385,14 eura,

5/ dňa 05. 10. 2016 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu P. D. Z. B. B. T. Y., za zdaňovacie obdobie 3. kvartál 2012 až jún 2013, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 1.017.345,67 eura,

6/ dňa 01. 02. 2016 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu W. H. S. P. R. B.. T.. Y., za zdaňovacie obdobia január až december 2013, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 1.014.267,13 eura,

7/ dňa 08. 10. 2015 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu H. - C. C. B. B.. T.. Y. za zdaňovacie obdobia august 2012 až júl 2013, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 1.014.838,51 eura,

8/ dňa 30. 12. 2015 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu P. E. & J. B.. T.. Y. za zdaňovacie obdobia máj 2012 až apríl 2013, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 1.033.356,96 eura,

9/ dňa 24. 02. 2017 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu P. E. & J. B.. T.. Y. za zdaňovacie obdobia máj až december 2013, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 908.905,92 eura,

10/ dňa 22. 12. 2016 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu H., B.. T.. Y. za zdaňovacie obdobia január až december 2012, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 987.234,95 eura,

11/ dňa 27. 11. 2015 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu H., B.. T.. Y. za zdaňovacie obdobia júl 2011 až jún 2012, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 1.011.924,99 eura,

12/ dňa 06. 02. 2018 na Daňovom úrade N. podaním dodatočných daňových priznaní DPH subjektu T. W. B.. T.. Y., za zdaňovacie obdobia január až október 2013, s vykázaným nadmerným odpočtom v celkovej výške 797.945,01 eura,

a to takým spôsobom, že úkoloval Q.. P.. Š., aby daňové prípady označené v bodoch 1/ až 12/ prideliť buď J.. V.. V. alebo J.. P.. M., ktoré vopred oboznámil s tým, že takéto prípady im budú pridelené na ich oddelenie a úkoloval ich, aby vykonaním preverovania oprávnenosti uplatnenia nadmerných odpočtov poverili výlučne takých kontrolórov, ktorí nebudú avizovať potrebu vykonania daňových kontrol a ktorí vykonajú preverovanie s takým výsledkom, aby boli uplatňované nadmerné odpočty vyplatené a súčasne im avizoval, že to „nebude zadarmo“, za čo im opakovane v obálkach odovzdal finančné úplatky, a to Q.. P.. Š. vo výške 5.000 eur za každý prípad označený v bodoch 1/ až 12/, teda spolu 60.000 eur, J.. V.. V. vo výške 7.000 eur za každý prípad označený v bodoch 1/ až 5/, 7/, 11/ a 12/, teda spolu 56.000 eur, J.. P.. M. vo výške 4.000 eur, za každý prípad označený v bodoch 6/, 8/ a 10/, teda spolu 12.000 eur, pričom pre uvedený účel odovzdal J.. V.. V. v samostatných obálkach aj úplatky určené pre kontrolórov J.. V.. E., J.. J.. S. a J.. J.. Q. v sume 2.000 eur až 3.000 eur pre každú a J.. P.. M. v samostatných obálkach odovzdal aj úplatky určené pre kontrolórov J.. D.. V. v sume 4.000 eur a J.. J.. R. v sume 2.000 eur, ktoré úplatky J.. V.. V. a J.. P.. M. menovaným kontrolórom mali odovzdať, v dôsledku čoho títo kontrolóri pri preverovaní oprávnenosti predmetných nadmerných odpočtov konali v rozpore s ustanovením § 60 odsek 1 písmeno a), písmeno e), písmeno h) zákona o štátnej službe (predpis účinný pod č. 400/2009 Z. z. do 31. 05. 2017, potom pod č. 55/2017), v rozpore s ustanovením § 2 písmeno a) zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi im z opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta, a teda nevykonali úkony smerujúce k správne určenie dane a nesplnili si svoju povinnosť vyplývajúcu im s poukazom na ich služobné postavenie a s poukazom na zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní, podľa ktorého sa správou daní rozumie aj postup súvisiaci so správnym zistením dane a zabezpečením úhrady dane.“

Samosudkyňa nariadila v predmetnej trestnej veci termín verejného zasadnutia na deň 26. 08. 2025.

Podľa § 334 odsek 1 Trestného poriadku, súd môže rozhodovať len o skutku, jeho právnej kvalifikácii, primeranosti trestu, ochrannom opatrení vo vzťahu k obvinenému, ako aj o výroku na náhradu škody v rozsahu uvedenom v návrhu na dohodu o vine a treste, ak obvinený odpovedal na všetky otázky „áno“. Súd na verejnom zasadnutí oznámil stranám svoje výhrady vzhľadom na to, že dohodu o vine a treste nepovažoval za spravodlivú, vychádzajúc z viacerých dôvodov.

Z hľadiska teórie práva je spravodlivosť vykladaná ako rovnosť. Neoddeliteľnou súčasťou spravodlivosti v práve je aj princíp právnej istoty, ktorý je jedným zo základných pilierov právneho štátu. Nejde len o požiadavku, aby právne normy boli jasné, zrozumiteľné a predvídateľné, ale aj o požiadavku, aby sa rovnaké alebo podobné prípady posudzovali rovnakým spôsobom. Z tohto princípu vyplýva aj očakávanie konzistentnosti súdnych rozhodnutí v tom zmysle, že v skutkovo a právne totožných prípadoch budú súdy rozhodovať totožne. Rozdielna rozhodovacia prax v totožných alebo obdobných prípadoch je totiž nežiadúca a narúša právnú istotu.

Z princípu právnej istoty v trestnom konaní vyplýva aj to, že súd môže uznať konkrétnu osobu za vinnú zo spáchania konkrétneho trestného činu len a výlučne na podklade dostatočne zisteného skutkového stavu preukazujúceho vinu.

V tejto súvislosti považuje súd za nevyhnutné uviesť, že rozhodne žiadnym spôsobom nespochybňuje slobodné právo obvineného uzavrieť s prokurátorom dohodu, ktorú považuje za výhodnú, a to dokonca aj za situácie, že neexistuje dostatok vykonaných dôkazov na preukázanie viny obvineného. Avšak, súčasne súd dodáva, že už spomínaný princíp právnej istoty ako súčasť spravodlivosti nezaväzuje súd takúto dohodu o vine a treste schváliť a uznať obvineného za vinného. Ak by bolo povinnosťou súdu rešpektovať a schváliť dohodu o vine a treste len z dôvodu, že sa jedná o slobodné rozhodnutie obvineného a prokurátora, a to bez ohľadu na výsledky dokazovania v prípravnom konaní, súd by prestal byť súdom a zmenil by sa len na vykonávateľa cudzej vôle.

Článok 50 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky priznáva právomoc rozhodovať o vine konkrétnej osoby za konkrétny skutok len súdu, teda nezveruje túto právomoc ani prokurátorovi, ani obvinenému. Aplikujúc toto ústavou ukotvené výsostné postavenie súdov preto ani v konaní o dohode o vine a treste súd nemôže, a ani nesmie resignovať na svoju úlohu nezávislého arbitra, ktorý sa musí v čo najväčšej miere snažiť o nachádzanie a nastolenie spravodlivosti (pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Tost/33/2017), v dôsledku čoho súd nemohol prehliadať evidentné nedostatky v zistenom skutkovom stave v tejto trestnej veci.

Zároveň, obvinený má tiež právo na spravodlivý proces, ktoré je z ústavného hľadiska spojené s právom na spravodlivosť, pričom nezávislým a nestranným súdom prináleží povinnosť zaistiť spravodlivosť vo svojej rozhodovacej činnosti.

Súd na verejnom zasadnutí oznámil stranám svoje výhrady, ktoré spočívali v tom, že pri opise skutku, teda v skutkových okolnostiach nebol uvedený čas spáchania skutku, teda ani konkrétny a ani konkrétnemu dňu sa blížiaci údaj nasvedčujúci nezameniteľnej okolnosti, a to kedy (ktorý deň ktorého mesiaca a v ktorom roku) odovzdával obvinený iným osobám peniaze ako úplatok. V skutku bolo len vo všeobecnosti uvedené rozsiahle obdobie, v ktorom sa mal obvinený dopustiť protiprávneho konania, konkrétne označené len výrazom, že mal tam uvedeným spôsobom konať „v priebehu rokov 2015 až 2018“, teda bez akéhokoľvek ohraničenia začiatku ako aj konca protiprávneho konania, respektíve bez označenia dní, v ktorých mal obvinený naplniť znaky prečinu podplácania. V nadväznosti na túto výhradu súd už len doplní, že rozsiahlosť a absencia akéhokoľvek ohraničenia kritického obdobia je zvyraznená aj tou skutočnosťou, že začatie plynutia príslušného kalendárneho roka sa vzťahuje ku dňu 01. januára a končí sa dňom 31. decembra, čo však žiadnym spôsobom nekorešpondovalo s časovými údajmi uvedenými a samostatne rozpísanými v bodoch 1/ až 12/ v skutkovej vete predloženého návrhu na schválenie dohody o vine a treste. Navyše, súd mal ďalej v tejto súvislosti výhradu aj k časovým údajom v bodoch 1/ až 12/, pretože ako to vyplynulo aj z ďalších na to sa vzťahujúcich okolností, tieto časové údaje označovali činnosť týkajúcu sa uplatnenia konkrétnych nadmerných odpočtov DPH konkrétnymi subjektami, a teda rozhodne neoznačovali a ani iným spôsobom nepopisovali časové údaje ku konaniu obvineného, teda k objektívnej stránke stíhaného prečinu podplácania. Nebolo a nie je úlohou súdu, aby od takto uvedených dátumov v bodoch 1/ až 12/ odvodzoval presný alebo približný čas páchania trestného činu, pre ktorý je obvinený trestne stíhaný, prípadne aby si tento čas domýšľal, odhadoval alebo ho predpokladal.

Ďalšie výhrady súdu sa týkali právnej kvalifikácie konania obvineného, nakoľko z predloženého návrhu nebolo zrejmé, či malo ísť o trváci trestný čin (kedy obvinený mal protiprávny stav v roku 2015 vyvolať a až do roku 2018 ho udržiavať) alebo o pokračovací trestný čin (kedy mal obvinený jednotlivými - v danom prípade 12-imi čiastkovými útokmi spáchať jeden pokračovací prečin), prípadne či išlo o samostatné, viaceré skutky, z ktorých každý by bolo možné právne posúdiť ako prečin podplácania, čo bezprostredne súvisí s už prvou zdôvodnenou výhradou, kedy nebolo možné preskúmať a preveriť základný atribút nezameniteľnosti skutku/skutkov, pre ktoré je obvinený trestne stíhaný (čas, miesto ako aj spôsob spáchania trestného činu).

Súd oznámil tiež výhradu k nezrovnalosti spočívajúcej v právnej kvalifikácii skutku aj ako trestného činu spáchaného formou spolupáchateľstva, nakoľko táto forma spáchania skutku nebola opísaná v skutku a jeho okolnostiach a následne nebola ani pomenovaná v právnej vete, konkrétne že obvinený mal konať „spoločným konaním s iným“, pričom súd tiež upozornil strany na to, že sprostredkovateľ v zmysle ustanovenia § 333 Trestného zákona nie je spolupáchateľ.

Nad rámec uvedených výhrad súd tiež skonštatoval, že až po odstránení takto vytýkaných okolností bude možné pristúpiť aj ku skúmaniu prípadu z hľadiska inštitútu premlčania trestného stíhania podľa § 87 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, a tak spoľahlivo a bez pochybností prijať záver o prípustnosti trestného stíhania voči obvinenému v tejto časti jeho trestnej činnosti (ktorá bola vylúčená na samostatné konanie). Možnosť skúmať a preverovať splnenie alebo nesplnenie tejto podmienky je bezprostredne späté s dôkazmi preukazujúcimi čas spáchania skutku (alebo tiež jeho prípadných čiastkových útokov), vo vzťahu ku ktorému sa vedie trestné stíhanie, čo však v danom prípade zostalo úplne sporné a súd

ohľadne (ani) tejto skutkovej okolnosti nemôže vychádzať z domnienok, prípadne odvíjať jej zistenie z iných časových údajov, ktoré sa viažu k inému konaniu než pre aké je obvinený trestne stíhaný. Súd už len pre úplnosť poznamenáva, že v rámci konania o dohode o vine a treste je jeho úloha zreteľne definovaná zákonom, pričom vykonávanie dokazovania súdu v týchto prípadoch neprináleží.

Výhrady štylistického charakteru mal súd aj vo vzťahu k formulácii navrhnutých a dohodnutých výrokov o treste, avšak tieto súd nepovažoval

za natoľko závažné, aby bránili schváleniu predloženej dohody o vine a treste a v danom prípade teda neboli rozhodujúce.

V nadväznosti na tieto na verejnom zasadnutí oboznámené výhrady poskytol súd stranám nevyhnutný čas na ich zváženie a následne prokurátora ako aj obvineného vyzval, aby sa vyjadrili, či chcú súdu navrhnúť nové znenie dohody o vine a treste tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 334 odsek 2 Trestného poriadku, a či na tieto účely žiadajú prerušiť verejné zasadnutie.

Prokurátor sa vyjadril, že výhrady súdu berie na vedomie, avšak v tejto súvislosti, predovšetkým pokiaľ ide o inštitút premlčania, poukázal na to, že prokuratúra sama vo veci postupovala zhodne s prezentovaným názorom súdu a vo vzťahu k prečinu podplácania konštatovala, že pre premlčanie trestného stíhania je v tejto časti trestné stíhanie neprípustné a išlo o časť protiprávneho konania obvineného, ktorá bola vyňatá z celkového posudzovania jeho trestnej činnosti, a preto ani nebola súčasťou dohody o vine a treste, ktorá bola predmetom konania na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 16T/6/2024. S týmto názorom Krajskej prokuratúry v Nitre sa však nestotožnila Generálna prokuratúra SR a rozhodnutím pod č. IV/3 Pz 11/25/1000-2 zo dňa 21. 03. 2025 zrušila rozhodnutie Krajskej prokuratúry v Nitre o zastavení trestného stíhania a vyslovila názor, resp. dala pokyn, aby sa aj v tejto časti protiprávneho konania obvineného vo veci pokračovalo a z tam uvedených dôvodov vysvetlila, prečo konanie obvineného nie je premlčané. Z uvedeného dôvodu sa pokračovalo v riešení veci, pričom o uvedenom právnom názore Generálnej prokuratúry SR bol informovaný aj obvinený a jeho obhajca, v dôsledku čoho prišlo k uzavretiu dohody o vine a treste, a to v podobe, ktorá bola súdu v návrhu predložená. Pokiaľ išlo o ostatné výhrady súdu, prokurátor uviedol, že ich akceptuje, avšak aktuálne nie je v jeho silách ich odstrániť a vyslovil názor, že by to malo byť úlohou vyšetrovateľa. Súdu navrhol, aby pokračoval vo verejnom zasadnutí a predloženú dohodu prejednal.

Obvinený po porade s obhajcom uviedol, že sa stotožňuje s vyjadrením prokurátora a navrhol súdu predloženú dohodu prejednať a schváliť.

Podľa § 334 odsek 2 Trestného poriadku, ak súd dohodu o vine a treste, ktorá v navrhnutom znení nie je zrejme neprimeraná, ale ju nepovažuje za spravodlivú, oznámi svoje výhrady stranám, ktoré môžu navrhnúť nové znenie dohody o vine a treste. Na ten účel súd preruší verejné zasadnutie na potrebný čas. Ak sa strany dohodnú, postupuje sa primerane podľa odseku 4; ak s dohodou o vine a treste nesúhlasí poškodený, postupuje sa primerane podľa § 232 ods. 4 posledná veta. Ak sa strany nedohodnú, postupuje súd podľa odseku 3.

Vzhľadom na všetky vyššie v texte rozpísané dôvody a s prihliadnutím na skutočnosť, že strany nové znenie dohody o vine a treste nenavrhl, súd dohodu o vine a treste neschválil a vec podľa § 334 odsek 3 Trestného poriadku vrátil prokurátorovi do právneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.